EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

2. aprill 2009 *

Kohtuasjas C-459/07,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Grazi (Austria) 20. septembri 2007. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 9. oktoobril 2007, menetluses

Veli Elshani

versus

Hauptzollamt Linz,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees A. Rosas, kohtunikud J. Klučka, U. Lõhmus (ettekandja), P. Lindh ja A. Arabadjiev,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtujurist: P. Mengozzi,
kohtusekretär: ametnik B. Fülöp,

arvestades kirjalikus menetluses ja 24. septembri 2008. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– Austria valitsus, esindaja: C. Pesendorfer,

– Taani valitsus, esindaja: B. Weis Fogh,

– Poola valitsus, esindaja: M. Dowgielewicz,

– Soome valitsus, esindaja: J. Heliskoski,

– Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: S. Schønberg ja M. Šimerdová, keda abistas *Rechtsanwalt* M. Núñez-Müller,

olles 4. novembri 2008. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2700/2000 (EÜT L 311, lk 17; ELT eriväljaanne 02/10, lk 239; edaspidi „tolliseadustik"), artiklite 202 ja 233 tõlgendamist.

2 Taotlus esitati V. Elshani ja Hauptzollamt Linzi (Linzi tolliasutus, edaspidi „Hauptzollamt") vahelises kohtuvaidluses seoses tollivõla tekkimise ja lõppemisega.

Õiguslik raamistik

3 Tolliseadustiku artikkel 4 näeb ette:

„Käesolevas seadustikus kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

19) *kauba esitamine tollile* – ettenähtud korras tollile teatamine kaupade saabumisest tolliasutusse või mis tahes muusse kohta, mille toll on selleks määranud või heaks kiitnud;

[…]”

4 Tolliseadustiku artikkel 38 sätestab:

„1. Isik, kes kauba ühenduse tolliterritooriumile toob, toimetab selle viivitamata ja tolli määratud trassi mööda kooskõlas tolli juhistega:

a) tolli määratud tolliasutusse või mis tahes muusse tolli määratud või heakskiidetud kohta või;

[…]

2. Isik, kes on võtnud vastutuse kauba veo eest pärast kauba ühenduse tolliterritooriumile toomist, muuhulgas ümberlaadimise tulemusel, vastutab ka lõikes 1 ettenähtud kohustuse täitmise eest.

[…]”

5 Tolliseadustiku artikkel 40 sätestab:

„Isik, kes kauba ühenduse tolliterritooriumile tõi, või vajadusel korral isik, kes on võtnud vastutuse kauba tolliterritooriumile toomisele järgneva veo eest, esitab tollile kauba, mis on saabunud vastavalt artikli 38 lõike 1 punktile a tolliasutusse või muusse tolli poolt määratud või heakskiidetud kohta.”

6 Tolliseadustiku artikkel 202 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Tollivõlg impordil tekib, kui:

a) kaup, millelt tuleb tasuda imporditollimaks, tuuakse ebaseaduslikult ühenduse tolliterritooriumile […]

[…]

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab ebaseaduslik tolliterritooriumile toomine sissetoomist, millega rikutakse artiklite 38–41 ja [artikli] 177 teise alapunkti nõudeid.

2. Tollivõlg tekib hetkel, kui kaup ebaseaduslikult tolliterritooriumile tuuakse.

3. Võlgnikud on:

– isik, kes kõnealuse kauba ebaseaduslikult tolliterritooriumile tõi,

– […]”

7 Tolliseadustiku artikkel 203 näeb ette:

„1. Tollivõlg impordil tekib, kui:

– kaup, millelt tuleb tasuda imporditollimaks, viiakse ebaseaduslikult tollijärelevalve alt välja.

2. Tollivõlg tekib kauba tollijärelevalve alt väljaviimise hetkel.

[…]”

8 Tolliseadustiku artikkel 233 näeb ette:

„Ilma et see piiraks kehtivate sätete kohaldamist, mis käsitlevad tollivõla aegumist ja võla tasumata jätmist, kui võlgniku maksevõimetus on seadusjärgselt tuvastatud, lõpeb tollivõlg, kui:

a) tollimaksu summa tasutakse;

b) tollimaksu summat vähendatakse;

c) kauba puhul, mis on deklareeritud tollimaksude tasumist nõudvale tolliprotseduurile:

– tunnistatakse tollideklaratsioon kehtetuks;

– peetakse kaup enne selle vabastamist kinni ja samaaegselt või hiljem konfiskeeritakse, hävitatakse tolli korraldusel, hävitatakse või loovutatakse riigile kooskõlas artikliga 182 või kui kaup on hävinud või pöördumatult kahjustatud kauba laadi tõttu või ettenägematute asjaolude või vääramatu jõu tagajärjel;

d) kaup, millega seoses on vastavalt artiklile 202 tekkinud tollivõlg, peetakse ebaseaduslikul sissetoomisel kinni ja konfiskeeritakse samaaegselt või hiljem.

Kinnipidamise ja konfiskeerimise korral ei loeta vastavalt tollieeskirjade rikkumise suhtes kohaldatavatele kriminaalõiguse sätetele tollivõlga lõppenuks, kui vastavalt liikmesriigi kriminaalõiguse sätetele määratakse tollimaksudest lähtuvalt sanktsioone või on tollivõla olemasolu kriminaalmenetluse algatamise aluseks.”

9 Ühenduse tolliterritooriumile kaupade toomise osas sätestab komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele nr 2913/92 (EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3), muudetud komisjoni 15. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2787/2000 (EÜT L 330, lk 1; ELT eriväljaanne 02/11, lk 3; edaspidi „rakendusmäärus”), artikkel 163:

„1. [Tollis]eadustiku artikli 32 lõike 1 punkti e ja artikli 33 punkti a kohaldamisel käsitletakse ühenduse tolliterritooriumile toomise kohana:

[…]

c) kauba raudtee-, sisevee- või maanteetranspordi puhul esimese tolliasutuse asukohta;

[…]”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

10 Euroopa Kohtule esitatud toimikust nähtub, et Ülem-Austria liidumaa politseiprefektuur kuulas Eferdingi piirkonnas pealt telefonikõnesid seoses sigarettide veoga. Seejuures tekkis kahtlus, et vennad Elshanid toovad kahe reisibussiga Kosovost Austriasse salakaubana sigarette.

11 Telefonikõnede pealtkuulamise tulemusena võeti V. Elshani Welsi (Austria) lähedal kinni ühes neist reisibussidest, mille vahekäiku oli peidetud 150 sigaretiplokki. Sihtkohta Eferdingi ei olnud buss veel jõudnud. Need sigaretid peeti Austria tolli poolt kinni ning konfiskeeriti ja hävitati seejärel ametliku järelevalve all.

12 Põhikohtuasja hageja peab vastutama ajavahemikus 19.–21. maini 2001 tekkinud tollivõla eest. Täpne kuupäev oleneb sellest, millal antud reisimarsruudil Kosovost Albaania kaudu Brindisisse (Itaalia) ja edasi Austriasse need sigaretiplokid ebaseaduslikult ühenduse tolliterritooriumile toodi.

13 Hauptzollamt nõudis 13. novembri 2002. aasta otsusega põhikohtuasja hagejalt imporditollimaksu tasumist nende plokkide eest summas 961,46 eurot.

14 Selle otsuse peale esitas põhikohtuasja hageja 13. detsembril 2002 vaide. Hauptzollamt tegi vaide kohta vaideotsuse 7. juulil 2003 ja lükkas vaide põhjendamatuse tõttu tagasi.

15 V. Elshani esitas viimati nimetatud otsuse peale kaebuse Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Grazile (sõltumatu maksukohus, Grazi osakond) ning viimane otsustas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas – võttes arvesse, et [tolliseadustiku] artikli 233 esimese lõigu punktis d kirjeldatud [tollivõla] lõppemise juhtumi puhul viidatakse mitte tollivõla tekkimise hetkele, vaid selle võla tekkimisele järgnevale hetkele, sest see juhtum eeldab, et tollivõlg „tekkis" vastavalt tolliseadustiku artiklile 202 –tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punktis d esinevat väljendit „ebaseaduslikul sissetoomisel" tuleb tõlgendada nii,

– et niisuguse kauba sissetoomine ühenduse tolliterritooriumile, mille puhul tekkis vastavalt tolliseadustiku artiklile 202 tollivõlg, lõpeb juba siis, kui see kaup viiakse kohta, kus asub [tolli]asutus, või mõnda muusse tolli määratud kohta, kuid siiski hiljemalt hetkel, mil kaup viiakse [tolli]asutusest või muust määratud kohast minema, sest sellisel juhul jõudis kaup tolliterritooriumile, nii et kauba kinnipidamine ja konfiskeerimine pärast seda hetke ei lõpeta enam tollivõlga,

või nii,

– et niisuguse kauba sissetoomine ühenduse tolliterritooriumile, mille puhul tekkis vastavalt tolliseadustiku artiklile 202 tollivõlg, kestab majanduslikust vaatepunktist seni, kuni kestab selle vedu, mida mõistetakse kauba tolliterri-

tooriumile sissetoomisega seotud ühtse protsessina, seega seni, kuni kaup ei ole jõudnud oma esimesse sihtkohta tolliterritooriumil ja seal peatunud, nii et kuni selle hetkeni lõpetab kauba kinnipidamine ja konfiskeerimine veel tollivõla?

2. Kas – võttes arvesse, et sissetoomisel tuvastatud tolliseadustiku artikli 202 tähenduses ebaseadusliku käitumise puhul lõpeb tollivõlg niikuinii ning et kauba kinnipidamine otse hetkel, mil see viiakse tollijärelevalve alt välja, mis kujutab endast ebaseaduslikku käitumist tolliseadustiku artikli 203 tähenduses, ei too seevastu kaasa tollivõla kohest lõppemist – tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punkti d tuleb tõlgendada nii, et tollivõla niisugune lõppemine, mida on sõnaselgelt piiratud juhtumitega, mil see võlg tekkis vastavalt tolliseadustiku artiklile 202, on sellegipoolest kooskõlas kohustusega kohelda ebaseadusliku käitumise juhtumeid võrdselt?"

Eelotsuse küsimused

Esimene küsimus

16 Selle küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas tolliseadustiku artiklit 202 ja artikli 233 esimese lõigu punkti d tuleb tõlgendada nii, et ebaseaduslikult ühenduse tolliterritooriumile toodud kauba kinnipidamine lõpetab tollivõla ainult siis, kui see toimub enne kaupade väljaviimist tolliasutusest, või lõppeb tollivõlg ka siis, kui see toimub hiljem, vedamise ajal, kuid enne esimesse sihtkohta jõudmist.

17 Austria valitsus väidab, et tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punktis d esinev väljend „ebaseaduslikul sissetoomisel” on iseseisev mõiste, mis hõlmab ajavahemikku, mida ei tohi segamini ajada tolliterritooriumile toomise hetkega *per se*, mis lõpeb piiriületamisel.

18 Austria ja Soome valitsuse arvates kestab niisuguse kauba sissetoomine ühenduse tolliterritooriumile, mille puhul tekkis vastavalt nimetatud seadustiku artiklile 202 tollivõlg, majanduslikust vaatepunktist seni, kuni kestab kauba vedu, mida mõistetakse kauba tolliterritooriumile sissetoomisega seotud ühtse protsessina, seega seni, kuni kaup on jõudnud oma esimesse sihtkohta, nii et kuni selle hetkeni lõpetab kauba kinnipidamine ja konfiskeerimine veel tollivõla. See tõlgendus on kooskõlas tollimaksude majandusliku ülesande ning nende eesmärgiga, mis eeldavad tollivõla lõppemist, kui ebaseaduslikult sissetoodud kaubad peetakse kinni ja konfiskeeritakse enne nende vabasse ringlusse laskmist.

19 Siinkohal tuleb märkida, et ühenduse tolliterritooriumile kaupade toomine, mida reguleerivad eelkõige tolliseadustiku artiklid 37–57, mille puhul on tegemist sätetega, mida kohaldatakse nimetatud tolliterritooriumile toodud kauba suhtes, kuni sellele määratakse tollikäitlusviis, lõpeb maitsi sissetoomisel siis, kui kaubad üksnes ületavad piiri ning see mõiste ei kattu mõistega „ebaseaduslik toomine” tolliseadustiku artikli 202 mõttes.

20 Tolliseadustiku artikli 202 lõikest 1 nähtub, et selle artikli kohaldamisel tähendab „ebaseaduslik toomine” sissetoomist, millega rikutakse artiklite 38–41 nõudeid.

21 Euroopa Kohus on asunud seisukohale, et kaupade sissetoomine on ebaseaduslik, kui ei järgita tolliseadustikus toodud järgnevaid etappe. Esiteks tuleb seadustiku artikli 38 lõike 1 järgi ühenduse tolliterritooriumile toodud kaubad toimetada viivitamata kas

tolli määratud tolliasutusse või vabatsooni. Teiseks tuleb nimetatud seadustiku artikli 40 kohaselt tolliasutusse saabunud kaup esitada tollile. Kaupade esitamine tollile on määratletud sama seadustiku artikli 4 punktis 19 kui ettenähtud korras tollile teatamine kaupade saabumisest tolliasutusse või mis tahes muusse tolli määratud või heakskiidetud kohta (3. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas C-195/03: Papismedov jt, EKL 2005, lk I-1667, punkt 26).

22 Tolliseadustiku artiklite 38–41 enda sõnastusest järeldub, et selleks, et kaupa saaks lugeda seaduslikult ühenduse tolliterritooriumile tooduks, tuleb see saabumisel toimetada tolliasutusse või vabatsooni ning esitada tollile. Kauba tolliterritooriumile toomise või kauba veo eest vastutaval isikul lasuva tollile esitamise kohustuse eesmärk on kindlustada, et tolli teavitatakse mitte üksnes kaupade saabumisest, vaid ka muudest seda tüüpi toodet või kaupa puudutavatest asjakohastest andmetest, samuti nende kaupade kogusest. See info võimaldab kaupu nõuetekohaselt identifitseerida, et määrata kindlaks nende tariifne klassifikatsioon ning vajaduse korral arvutada imporditollimaks (eespool viidatud kohtuotsus Papismedov jt, punkt 27).

23 Euroopa Kohus leidis, et tolliseadustiku artikli 4 punkti 19, artikli 38 lõike 1 ja artikli 40 sõnastusest ja ülesehitusest nähtub selgelt, et kõik ühenduse tolliterritooriumile toodud kaubad tuleb esitada tollile. Asjaolu, et teatud kaubad olid peidetud peidikutesse, mis olid ehitatud nende vedamiseks kasutatud sõidukisse, ei vabasta neid kaupu nimetatud kohustusest (4. märtsi 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-238/02 ja C-246/02: Viluckas ja Jonusas, EKL 2004, lk I-2141, punkt 22).

24 Tuleb lisada, nagu nähtub ka määruse nr 2454/93 (muudetud määrusega nr 2787/2000) artikli 163 lõike 1 punktist c, et imporditud kauba tollivääruse määramisel käsitatakse „ühenduse tolliterritooriumile toomise kohana” maitsi veetud kaupade puhul esimese tolliasutuse asukohta.

25 Sellest järeldub, nagu väidab õigesti Euroopa Ühenduste Komisjon, et kaupade ebaseaduslik sissetoomine on toimunud sellest hetkest alates, mil need kaubad on väljunud ühenduse tolliterritooriumil asuvast esimesest tolliasutusest, ilma et neid oleks seal tollile esitatud.

26 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et „ebaseaduslik toomine" ühenduse territooriumile tolliseadustiku artikli 202 mõttes toimub kaupade puhul, mis ületasid ühenduse välismaismaapiiri väljaspool esimest tolliasutust, ilma et neid kaupu oleks sinna toodud ja tollile esitatud, mille tulemus on see, et tollile ei ole teatatud kaupade toomisest isiku poolt, kes on selle kohustuse täitmise eest vastutav.

27 Lisaks nähtub tolliseadustiku artikli 202 lõigete 2 ja 3 sõnastusest, et kui kaup imporditakse ühenduse tolliterritooriumile sellistel tingimustel, nagu on kirjeldatud eelmises punktis, tekib tollivõlg nimelt kaubad importinud isikul ja seda hetkel, kui kaubad ebaseaduslikult sisse toodi ehk hetkel, kui on selge, et nimetatud seadustiku artiklites 38–41 sätestatud formaalsusi ei ole täidetud. Niisiis toimuvad ebaseaduslik sissetoomine ja tollivõla tekkimine samal ajal.

28 Kuna kaupade kinnipidamine ebaseaduslikul sissetoomisel ja nende samaaegselt või hiljem konfiskeerimine toob tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punkti d kohaselt kaasa tollivõla lõppemise, siis tekib küsimus, millisel hetkel peab kinnipidamine toimuma, et see vabastaks võlgniku vastutusest.

29 Tuleb tõdeda, et tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punktis d ette nähtud tollivõla lõppemise eesmärk on vältida tollimaksu võtmist juhul, kui kaup toodi küll

ebaseaduslikult ühenduse territooriumile, kuid seda ei olnud võimalik turustada, ning see ei kujutanud seepärast ohtu ühenduse kaubale, kui kasutada konkurentsitermineid.

30 Tolliseadustiku kontekstis on kaupade ebaseaduslikul sissetoomisel nende kaupade kinnipidamine koos konfiskeerimisega, mis on sätestatud selle seadustiku artikli 233 esimese lõigu punktis d – sarnaselt nimetatud artikli 233 esimese lõigu punktides a–c osutatud juhtumitega, nimelt tollimaksu summa tasumine, tollimaksu summa vähendamine, tollideklaratsiooni kehtetuks tunnistamine ja deklareeritud kaupade kinnipidamine, konfiskeerimine, hävitamine, loovutamine või pöördumatult kahjustamine enne nende vabastamist –, üks alus tollivõlla lõppemiseks, mida tuleb tõlgendada kitsalt.

31 See analüüs on kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga; Euroopa Kohus asus 14. novembri 2002. aasta otsuses kohtuasjas C-112/01: SPKR (EKL 2002, lk I-10655, punkt 31) seisukohale, et tolliseadustiku artikkel 233 vastab vajadusele kaitsta ühenduse omavahendeid, mida ei kahjusta uute tollivõla lõppemise aluste kehtestamine. See vajadus on suurim selle hetke kindlaksmääramisel, mil peab toimuma kaupade kinnipidamine, mis võib kaasa tuua kaupadega seotud tollivõla lõppemise.

32 Tuleb märkida, et ebaseaduslikult sissetoodud kaupade olemasolu ühenduse tolliterritooriumil toob iseenesest kaasa väga suure ohu, et need kaubad jõuavad lõpuks liikmesriikides vabasse ringlusse, ning kui need kaubad on ükskord väljunud tsoonist, kus asub esimene tolliasutus tolliterritooriumil, on ebatõenäoline, et toll avastab need pisteliste kontrollide käigus juhuslikult.

33 Just tolliasutustest, mis on strateegiliselt paigutatud välispiiridel asuvatesse piiriületuspunktidesse, saab toll paremini teostada ranget kontrolli ühenduse tolliterritooriu-

mile sisenevate kaupade üle, et vältida nii ebaausat konkurentsi ühenduse tootjatele kui ka maksutulu vähenemist, mille ebaseaduslik import kaasa toob.

34 Sellest tuleneb, et ühenduse tolliterritooriumile tolliseadustiku artiklites 38–41 sätestatud formaalsusi täitmata toodud kaupade kinnipidamine, mis toimub väljaspool esimest tolliasutust sellel territooriumil ja leiab aset tegelikult juhuslikult, ei too kaasa tollivõla lõppemist tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punkti d mõttes.

35 Soome valitsus väidab, et see tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punkti d tõlgendus rikub võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna tolliseadustiku artikli 202 mõttes kaubad ebaseaduslikult sisse toonud isikud on erinevas olukorras olenevalt sellest, kas nende tegevus avastatakse piiril tolliasutuses või väljaspool tolliasutust.

36 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt seisneb diskrimineerimine erinevate eeskirjade kohaldamises sarnastele olukordadele või samade eeskirjade kohaldamises erinevatele olukordadele (vt 22. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas C-282/07: Truck Center, EKL 2008, lk I-10767, punkt 37 ja viidatud kohtupraktika).

37 Selles osas tuleb asuda seisukohale, et tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punktiga d kehtestatud erinevus kohtlemises seoses tollivõla lõppemisega vastavalt sellele, kas ebaseaduslikult sissetoodud kaubad peetakse kinni sissetoomisel või hiljem, puudutab kahte olukorda, mis – nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 32 ja 33 – ei ole objektiivselt sarnased, arvestades ohtu ühenduse huvidele, mis tuleneb nende kaupade olemasolust ühenduse tolliterritooriumil.

38 Eeltoodut arvestades tuleb esimesele esitatud küsimusele vastata, et tolliseadustiku artiklit 202 ja artikli 233 esimese lõigu punkti d tuleb tõlgendada nii, et tollivõla lõppemiseks peab ühenduse tolliterritooriumile ebaseaduslikult toodud kaupade kinnipidamine toimuma enne nende kaupade väljumist esimesest tolliasutusest ühenduse tolliterritooriumil.

Teine küsimus

39 Teises küsimuses küsib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt seda, kas seetõttu, et tollivõla lõppemine on piiratud juhtumiga, kui kaupade kinnipidamine toimub nende ebaseaduslikul sissetoomisel, välistades tollivõla lõppemise teiste ebaseadusliku käitumise juhtumite puhul, näiteks tolliseadustiku artiklis 203 sätestatud kauba tollijärelevalve alt ebaseaduslikult väljaviimine, on nimetatud seadustiku artikli 233 esimese lõigu punkt d vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega.

40 Tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on üksnes asja menetleval ja selle lahendamise eest vastutaval siseriiklikul kohtul kohtuasja konkreetseid asjaolusid arvesse võttes õigus hinnata eelotsuse vajalikkust asjas otsuse langetamiseks ning Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust (vt 15. juuni 2006. aasta otsus kohtuasjas C-466/04: Acereda Herrera, EKL 2006, lk I-5341, punkt 47 ja viidatud kohtupraktika).

41 Euroopa Kohus on siiski ka tõdenud, et ta ei saa siseriikliku kohtu esitatud küsimusele vastata, kui on ilmselge, et taotletud ühenduse õiguse tõlgendusel või kehtivuse hindamisel ei ole mingit seost põhikohtuasja asjaolude või esemega või kui kõnealune probleem on oletuslik või kui Euroopa Kohtule ei ole teada eelotsuse küsimusele tarviliku vastuse andmiseks vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud (vt eespool viidatud kohtuotsus Acereda Herrera, punkt 48).

42 Eelotsuse küsimuse mõte ei ole anda juhendavaid arvamusi üldiste või oletuslike küsimuste kohta, vaid küsimus esitatakse vajadusest vaidluse tõhusa lahenduse järele (vt 12. märtsi 1998. aasta otsus kohtuasjas C-314/96: Djabali, EKL 1998, lk I-1149, punkt 19, ja eespool viidatud kohtuotsus Acereda Herrera, punkt 49).

43 Käesoleval juhul, nagu tuleneb teise küsimuse enda sõnastusest ja selle küsimuse põhjenduseks eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud põhjendustest, on küsimuse eesmärk saada Euroopa Kohtu hinnang tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punkti d kehtivusele, arvestades asjaolu, et see säte, mis ei näe ette tollivõla lõppemist ka tolliseadustiku artiklis 203 sätestatud juhtumil, st kauba ebaseaduslikult tollijärelevalve alt väljaviimisel, võib endast kujutada võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist.

44 Eelotsusetaotlusest ja Euroopa Kohtule esitatud märkustest nähtub, et tolliseadustiku artiklis 203 sätestatud kauba ebaseaduslikult tollijärelevalve alt väljaviimine kui tollivõla tekkimise aluseks olev asjaolu ei ole põhikohtuasja raames vaatluse all.

45 Seega tuleb asuda seisukohale, nagu väitsid Austria valitsus ja komisjon oma märkustes, et see küsimus ei ole ilmselt kuidagi seotud põhikohtuasja esemega, mis puudutab tollivõlga, mis tekkis vastavalt tolliseadustiku artiklile 202 pärast kaupade ebaseaduslikku toomist ühenduse tolliterritooriumile.

46 Seega ei ole vaja teisele küsimusele vastata.

Kohtukulud

47 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

1. **Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2700/2000) artiklit 202 ja artikli 233 esimese lõigu punkti d tuleb tõlgendada nii, et tollivõla lõppemiseks peab ühenduse tolliterritooriumile ebaseaduslikult toodud kaupade kinnipidamine toimuma enne nende kaupade väljumist esimesest tolliasutusest ühenduse tolliterritooriumil.**

2. **Teisele küsimusele ei ole vaja vastata.**

Allkirjad